

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M. D.**, nar. X., bytom R. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. marca 2010, č.k. 5Sd/82/2009-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 16. marca 2010, č.k. 5Sd/82/2009-40, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 16. marca 2010, č.k. 5Sd/82/2009-40, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 13. mája 2009 číslo X., ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok, s odôvodnením, že nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Súd prvého stupňa zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný na základe objektívnych lekárskejších vyšetrení a lekárskejších posudkov z ktorých vyplýva, že navrhovateľ

v porovnaní so zdravou fyzickou osobou nemá pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % a zistený zdravotný stav neznižuje pracovnú schopnosť navrhovateľa na mieru invalidity. Posudkové orgány zhodnotili všetky ochorenia, ktorými navrhovateľ trpí a svoje závery náležite odôvodnili. Navrhovateľ nepreukázal, žeby jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľovi krajský súd nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že nebol v konaní úspešný (§250l ods. 2 OSP a 250k ods. 1 OSP).

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že krajský súd nebral do úvahy jeho zlý a naďalej zhoršujúci sa zdravotný stav s tým, že aj v súčasnosti sa lieči. Žiadal preto odvolací súd, aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a aby jeho zdravotný stav bol opätovne posudzovaný a prehodnotený aj s vývojom do budúcnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobu nepriaznivého stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Podľa obsahu súdneho aj dávkového spisu navrhovateľ podal 3. apríla 2009 žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Z toho dôvodu jeho zdravotný stav posudzoval posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka v Rožňave MUDr. V., ktorý po

zhodnotení vlastného vyšetrenia a lekárskeho vyšetrení odborných lekárov (psychiatrické, psychologické, očné, neurologické) v lekárskom posudku z 22. apríla 2009 dospel k záveru, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa je detská mozgová porucha. Toto zdravotné postihnutie je zaradené v kapitole VI., oddiel A, položka 3, písm. a) (ľahké parézy dvoch končatín (frustné), prípade akroparézy) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Podľa záverov posudku navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %, lebo k takému stavu postihnutia navrhovateľa miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 10 %.

Na základe opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovni, ústredia so sídlom v Košiciach MUDr. J., ktorý z osobného vyšetrenia navrhovateľa a z vyšetrení odborných lekárov v lekárskej správe z 23. júla 2009 dospel k rovnakému záveru, ako posudkový lekár sociálneho poistenia MUDr. V. v lekárskom posudku z 22. apríla 2009.

Na dožiadanie krajského súdu vzhľadom na opakovanú hospitalizáciu navrhovateľa na Psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou v Rožňave od 10. do 30. novembra 2009 posudkový lekár sociálneho poistenia MUDr. J. opätovne posudzoval zdravotný stav navrhovateľa z vyšetrení odborných lekárov (psychiatrické, psychologické a hematologické). V lekárskom posudku z 20. novembra 2009 uviedol, že aj po opakovanom zhodnotení zdravotného stavu rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je detská mozgová obrna, ktorá je funkčne bez výraznejších motorických porúch. Vzhľadom na intelektový výkon, ktorý vyplýva z rozhodujúceho zdravotného postihnutia a podľa novodoloženého psychologického vyšetrenia je na hranici ľahkej mentálnej retardácie ľahkého stupňa, stanovil v porovnaní s predchádzajúcimi závermi posudkov mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dolnom pásme percentuálneho rozpätia pri ľahkej mentálnej retardácii ľahkého st. na 40 % (kap. V – duševné poruchy a poruchy správania. pol. 6, písm. a/).

Odvolač súd rovnako ako súd prvého stupňa mal preukázané, že posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav navrhovateľa a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť objektívne a komplexne na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení a ich posudky považoval za logické a presvedčivo odôvodňujúce záver o iba 40 % celkovej miere

poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Nepokladal za potrebné doplniť dokazovanie znalcom, lebo hodnotenie zdravotného stavu navrhovateľa posudkovými lekármi nie je v rozpore so závermi z vyšetrení u odborných lekárov.

Navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 citovaného zákona nespĺnil zdravotnú podmienku. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že jeho zdravotný stav sa zhoršuje, svoje tvrdenie nepreukázal a ani k svojmu odvolaniu a v odvolacom konaní nepredložil novší dôkaz, ktorý by mohol závery uvedených posudkov spochybniť, resp. ktorý by preukazoval iný rozsah zdravotného poškodenia navrhovateľa, ako zistili posudkoví lekári.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 13. mája 2009 číslo X. je v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľ možnosť kedykoľvek znovu požiadať príslušnú pobočku Sociálnej poisťovne o priznanie invalidného dôchodku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a úspešná odporkyňa nemá právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová